

והזה, בתלתין שני. לזמן האשבח חלקייה בהנא רבא ספרא דאוריתא, בבית מקדשא. בעורתא, תחות אולמא דהיכלא. בפלגות ליליא, בתר מעליyi סיחרא. ביום יאשיה בר אמוני, מלך שבטא בית יהודה. בתמוז, בחמשה לירחא. אמר נבייא ואנא בגו בני גלותא, על נהר פבר. אתפתחו, שמיא, וחווית בחיזו נבואה דשרת עלי היוז יקר, שכינתה דיין: (ויש מוסיפים תוספת זו: זהה בסוף ארבע מה, ותלתין שני. לזמן האשבח חלקייה בהנא רבא ית ספרא דאוריתא, בבית מקדשא. בעורתא, תחות אולמא דהיכלא. ברבייעא בתמוז, בפלגות ליליא. ביום יאשיה בר אמוני, מלך שבטא בית יהודה. אשבח חלקייה בהנא רבא ית ספרא דאוריתא, בבית מקדשא. ויהבה, לשפונ ספרא. וקרחי שפון ספרא, קדם מלכא יאשיה. וכד שמע מלכא יאשיה ית פתגמי ספרא דאוריתא דהכין כתיב فيه, יגלי כי יתרו ית מלכה דתקים עליה, לעם דלא ידעתא את ואבהתך. ותפלח תמן לעממי פליך טעותא, אעא ואבנאה. בשעתה היה, בזע לבושהו. ואול ותבר, ית רשות לבא דישראל. ואתיבעון לפתגמי אוריתא, מן קדם דלא אתמסרת קرتא ירושלים, ביד נובכדנצר פשדאה. דתזה, משבבח בטועתיה. מתיב ואמר, הלא היא דא קرتא ירושלים דאללה עללה, דאמרין לית בותיה מסוף עלמא ועד סופיה. עתידא לאתמסרא בידי, ואנא אחריב יתה, ואקלוי ית בית מקדשא בנורא. ואגלי ית עמא דבה, למדינת טועתי. ובתר בנו אסק לשמי שמיא, ואחריב מדורין עלאין. ואגיח קרבא, עם קדיישי עליונין. ואשוי בראש מלכותי, עיל מן ברוביא. דהכין כתיב, אעללה על במתה עב, אדפה לעליון. בהיה שעתא, מתיבא יתיה רוח קדשא, וכן

אמרת ליה. רשייעא בר רשייעא, בר ברייה דגמchod רשייעא. דאמריד עלי, כל עלמא בלילה. ובמה חילוח ובסמה חילא אית בידך, ובמה יומי שני כייך. דאת אמרת אסק לשמי מרים, ואחריב מדורין עלאין. והלא מון ארעה לשם, מהלך חמיש מאה שני. וסמכיה דשחקים, מהלך חמיש מאה שני. ומון שחקים לזבול, מהלך חמיש מאה שני. וסמכיה הדזבול, מהלך חמיש מאה שני. ומן זבול למעוז, מהלך חמיש מאה שני. וסמכיה דמעוז, מהלך חמיש מאה שני. ומון מעוז למכוון, מהלך חמיש מאה שני. וסמכיה דמכoon, מהלך חמיש מאה שני. ומון מכון לערבות, מהלך חמיש מאה שני. וסמכיה דערבות, מהלך חמיש מאה שני. וכל קביל שבעה רקיעין ובסמכותהן. ובתר בן מתחן רגלהן דחייתא, דאנון רמן במארעא, לרום שם. וכל קביל שבעה רקיעין, ובסמכותהן. ובתר בן מתחן קרסלי חייתא, דאנון רמן במארעא, לרום שם. וכל קביל שבעה רקיעין, ובסמכותהן. ובתר בן מתחן רגלי חייתא, דאנון רמן במארעא, לרום שם. וכן רכוביהן, וכן מעיהן. וכן גפייהן, וכן גדרפיהן. וכן אפיקיהן וכן טרפיהן, וכן קרנגייהן וכן רישייהן. וכן דאנון רמן במארעא, לרום שם. וכל קביל שבעה רקיעין, ובסמכותהן. ובתר בן מתגלי ברסיא דמלך מלכיא בריך הוּא, יהא שם רבא מברך, לעלם ולעלמי עולם. דאנון רמן במארעא, לרום שם. והדרין לברסיא דמלך מלכיא, ברכיך הוּא לעלם, ולעלמי עולם. אלף אלףין, ורבוא רבונ. מלכי רגוא, דאנון רמן במארעא, לרום שם. ובתר בן מתחן תמני מאה רקיעין לעילא, דממנא עלייהן מיים טית שרא רבא. ואם לא רחמנותיה דאליה עלה, מתקלין עלמא בלילה.

בנורא. ואת אמרת אסק לשמי מרומא, ואחריב מדורין עלאי. ואגיח קרבא, עם קידשי עליונים.בען אנא אחית יתך לשבעה מדורין תפאיין, ואילו שמהתהון. גיהנם שאול, ובור שחת, ודימה ואראקה. וטיט היון, ואבוזן עולם. דלית שימושה וסירה זרחין תפז, ופרשת רגלי בני אנשא, לא משתחמע בהה. ותהי נפשך משתלהבא בגו גיהנם, עד דימתי يوم דין ראבא. דהכין בתיב, אך אל שאול תורה, אל ירכתי בור. בהיא שעתא אתמניאו אלהי, תריין מלאכין אכזראין. חביבו ואחיתו יתיה, לאבוזן עולם. אחר סנחריב מלכא דאותור, שרא תפן. והוא תרוייהן, מהלכין בחשוכא. אתיב סנחריב ואמר ליה לבובדןazar, מאן אתה. עני לבובדןazar ואמר ליה, אנא לבובדןazar בshedah, דמרדיית באלהא עלאה דיהודאי. ואחריבית קרתא דירושלם, וא吉利תי עמא דבה, למדנית טוותי. עני סנחריב, ואמר ליה לבובדןazar. רשייעא בר רשייעא, הלא בעינך חזיתא, ובארנד שמעתא. מא דעבד עמי אללה דיהודאי, דשרי ואסיק יתי, לקרתא דירושלם. וידי, לא אוישית בוגה. ונפק חד מן שלחובזה, ואוקיד ית משרית בנורא. ולא אשთאר לי, אלא אנא בלחודי. ואת מא היא עצה, לות יהודאי. עני לבובדןazar, ואמר ליה. בען אם ישבוק יתי אללה דיהודאי, איזיל ואבני יטה, באבנין טבן ומרגליין. עני סנחריב, ואמר ליה לבובדןazar. רשייעא, שטיא דבעלמא כליה. הלא שמעתא, מא דמתליין יהודאי למיר. מאן דלא תקין במעלי שבא, מא יכול בשבא. בשעתא היא, אשתלהו אלהי מלאכין אכזראין. חביבו ואחיתו יתיה לאבוזן עולם. דהכין בתיב, ומפרש לעיל:)